

EVANGELI I VIDA

Barallar-se amb Déu

El diable va voler investigar com pregaven els éssers humans. Les averiguacions foren curtes i profitoses. Havia arribat a una certesa: Que, entre els humans, no hi havia massa interès per la pregària. Tornava satisfet a casa, quan va veure en un camp un pagès que cridava i movia amenaçadors els braços. Va voler saber què passava i es va amagar. Va veure un home que estava discutint violentament amb Déu. L'injuriava, li deia unes barbaritats

Acte ecumènic celebrat a la parròquia del Carme de Lleida l'1 d'octubre de 2005, en honor de la Mare de Déu de la Unitat

inconcebibles. El diable estava satisfet. Però casualment, en aquell moment passava per allí un sacerdot. «Bon home!», li va dir al pagès. «Per què us comporteu així? No sabeu que injuriar Déu és pecat?» «Mossèn, respon l'home, si m'enfado contra Déu, és perquè crec. Si li dic paraules poc respectuoses, és perquè l'estimo. Si crido és perquè sé que m'escolta». «Tu delires», digué el mossèn. Però el diable, que tenia una bona instrucció, va marxar enfadat. Havia descobert un home capaç de pregar.

Estem en la Setmana d'Oracions per la Unitat dels cristians. Potser, sense massa convicció, ens unim a aquesta

invitació de l'Església de pregar per la unitat de tots els seguidors de Jesucrist. Estem potser una mica desenganyats. Per què costa tant el que ens reconeguem com a germans? No podria Déu, en la seva bondad totpoderosa, accelerar el procés de la reconciliació de tots els seus fills i acabar l'escàndol de la desunió?

Aquest seria el nostre projecte, clar, ben definit, però el pla de Déu segueix altres camins. I no sabem per què. Amb tot els hem d'acceptar, malgrat no veure-ho clar, que es compleixi el pla del Pare Déu. La pregària sempre ens ha de portar allà on Déu vol. El que ens demana potser no té una lògica segons els càlculs humans. Té la lògica de Déu. O la lògica de l'Evangelí: «Benaurats els pobres, els senzills, els perseguits, els calumniats...» Humanament, un fracàs. Davant de Déu: el triomf de l'Esperit.

Malgrat l'aparent fracàs de l'obra ecumènica, continuem amb la pregària per la unitat dels cristians. No desconfiem del Pare Déu. El que Ell va prometre se complirà perquè per a Déu res és impossible. Potser ens pertoca a nosaltres barallar-nos més amb Déu, essent més insistents i menys conformistes i rutinaris.

† **Francesc Xavier**
Bisbe de Lleida

Cloenda de l'Exposició «L'Eucaristia: El tresor de l'Església»

Aquest diumenge es clou a la Catedral de Lleida l'exposició «L'Eucaristia: El tresor de l'Església», commemorativa de l'Any de l'Eucaristia. Fou inaugurada el 15 de novembre de 2005, amb una trentena de peces d'orfebreria, escultura i pintura, procedents del Museu de Lleida Diocesà i Comarcal i del fons d'Art de la Catedral, totes elles dedicades a l'Eucaristia.

FOTONOTÍCIA

«Una ètica per al segle XXI»

► Armand Puig Tàrrach, doctor en ciències bíbliques, i Francesc Torralba, doctor en filosofia i teologia, han publicat el primer volum d'una sèrie de set manuals breus que posen al dia l'ètica del cristianisme. El primer volum es titula *La felicitat* (Edicions Proa, Barcelona 2005, 130 pàg.). A un ritme de dos volums per any, els propers llibres tractaran sobre el cos, el sofriment, la bellesa, la violència, el respecte a la natura i la mundialització i seran obra dels dos autors, que parlaran un des d'una perspectiva bíblica i l'altre des d'una d'antropològica i humanista. Les claus de volta del primer volum són: «És feliç qui fa feliç l'altre» i el comentari de les Benaurances. (Foto: Francesc Melcion, diari Avui)

CATEDRAL DE LLEIDA

45.000 espectadors van seguir per Televisió de Catalunya la Missa del Gall

Segons dades facilitades per Televisió de Catalunya, 45.000 espectadors van seguir en la nit del 24 de desembre, pel Canal 33, la retransmissió de la Missa del Gall que es feu en directe des de la Catedral Nova de Lleida.

Tot i que les temperatures de la Nit de Nadal varen ser molt baixes a la ciutat de Lleida, uns 500 fidels omplien els bancs del temple. Assistiren a la celebració el paer en cap Àngel Ros i el president de la Diputació de Lleida Isidre Gavín i altres regidors de la Paeria.

L'emissió va començar a les 11.55 h de la nit amb un reportatge dedicat a la història i a donar a conèixer els valors artístics i monumentals de la Catedral, significat el 50 aniversari de la seva restauració i el 225 de la Consagració, el proper mes de maig.

Una coral amb trenta-cinc cantaires procedents de la Coral Estel, l'Orfeó Lleidatà i principalment el Petit Cor de la Catedral de Lleida, sota la direcció del mestre de Capella de la Catedral de Lleida Joaquim Mesalles, van solemnitzar les parts musicals de la celebració. L'Eucaristia fou presidida per Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, concelebrant el degà del capítol catedral, Mn. Josep M. Quintillà; el vicari general, Mn. Joan R. Ezquerria i els capítulars, assistint en el seu ministeri el diaca Francisco Ribas i servint l'altar els seminaristes diocesans.

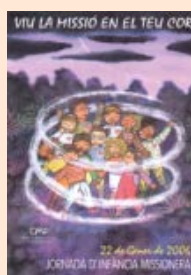
El Sr. bisbe en la seva homilia digué que per copsar el significat del Misteri de Nadal cal gran simplicitat i senzillesa: «El naixement de Jesús ens ofereix un missatge molt

clar: Déu ha entrat en la nostra història com un infant i li imprimeix el segell de seu amor gratuït».

El bisbe de Lleida convidà els fidels a una renovació espiritual i a revisar quin lloc ocupa Crist en la vida de cadascun. En aquest sentit feu una crida a la societat en general, a no tenir por de Crist ni del seu Evangelí: «No són una amenaça per la llibertat. Són més bé una ajuda positiva per viure la llibertat en veritat. Sempre que el nostre poble s'ha inspirat en les virtuts evangèliques, ha crescut el seu progrés humà, social i cultural. Si volem ser un país modern, vertaderament lliure i just, ens hem d'obrir a la novetat que porta Crist... hem de cultivar no sols els béns materials, sinó també les virtuts morals i espirituals».

Mons. Ciuraneta va cloure l'homilia amb una imprecació al Crist, príncep de la pau: «Que sigui Ell el qui condueixi el nostre país a retrobar, sense complexos d'inferioritat o fals respecte, en les pròpies arrels cristianes, l'impuls per a una resposta vertaderament humanitzadora als desafiaments del món actual, sobretot en l'organització del nostre país».

Jornada de la Infància Missionera

► Amb el lema «Viu la missió en el teu cor», celebra avui l'Església catòlica la Jornada de la Infància Missionera, promoguda per l'Obra Pontifícia Infància Missionera. L'objectiu és suscitar en els infants el desig d'ajudar altres infants amb la pregària i la col·laboració econòmica en el coneixement de Jesús i de l'Evangelí. Es pot demanar informació a la Delegació de Missions de cada Bisbat.

DIUMENGE III DURANT L'ANY

Lectura de la profecia de Jonàs (Jo 3,1-5.10)

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: «Vés a Nínive, la gran capital, i proclama-hi el que jo et diré». Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat. Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota calia fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dintre la ciutat i cridava: «D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda». La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren de sac negre. Déu veié que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure sobre d'ells la desgràcia amb què els havia amenaçat.

Salm responsorial (24)

R. Feu que conegui, Senyor, / les vostres rutes.

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vos sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / Compadiu-vos de mi, vos que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Jesus crida els primers apòstols. Mosaic de l'església de Sant Apol·linar Nou, de Ravenna (Itàlia)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,29-31)

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin, els qui ploren, com si res no els fes plorar, els qui estan contents, com si res no els alegrés, els qui compren, com si no tinguessin res, i els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traguessin cap, perquè aquest món que veiem amb els ulls passa aviat.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,14-20)

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova».

Tot passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué:

«Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes». Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell.

Poc més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xarxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca, i se n'anaren amb Jesús.

Lectura de la profecia de Jonás (Jo 3,1-5.10)

En aquellos días, vino la palabra del Señor sobre Jonás: «Levántate y vete a Nínive, la gran ciudad, y predícale el mensaje que te digo.» Se levantó Jonás y fue a Nínive, como mandó el Señor. Nínive era una gran ciudad, tres días hacían falta para recorrerla. Comenzó Jonás a entrar por la ciudad y caminó durante un día, proclamando: «¡Dentro de cuarenta días Nínive será destruida!» Creyeron en Dios los ninivitas; proclamaron el ayuno y se vistieron de saco, grandes y pequeños. Y vio Dios sus obras, su conversión de la mala vida; se compadeció y se arrepintió Dios de la catástrofe con que había amenazado a Nínive, y no la ejecutó.

Salmo responsorial (24)

R. Señor, enséñame tus caminos.

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Co 7,29-31)

Digo esto, hermanos: que el momento es apremiante. Queda como solución que los que tienen mujer vivan como si no la tuvieran; los que lloran, como si no lloraran; los que están alegres, como si no lo estuvieran; los que compran, como si no poseyeran; los que negocian en el mundo, como si no disfrutaran de él: porque la representación de este mundo se termina.

Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,14-20)

Cuando arrestaron a Juan, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios. Decía: «Se ha cumplido el plazo, está cerca el reino de Dios: convertíos y creed en el Evangelio.»

Pasando junto al lago de Galilea, vio a Simón y a su hermano Andrés, que eran pescadores y estaban echando el copo en el lago. Jesús les dijo: «Venid conmigo y os haré pescadores de hombres.»

Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Un poco más adelante vio a Santiago, hijo de Zebedeo, y a su hermano Juan, que estaban en la barca repasando las redes. Los llamó, dejaron a su padre Zebedeo en la barca con los jornaleros y se marcharon con él.

COMENTARI

«Veniu amb mi...» (Mc 1,17)

• *El text.* Recuperem la lectura de l'evangeli de Sant Marc. Es tracta de l'inici de la predicació de Jesús, amb una indicació de temps (quan Joan fou empresonat) i de lloc (a Galilea). Dues parts: 1) Un *sumari* o resum de la predicació de Jesús. Marc la sintetitza en una frase, on hi ha un indicatiu: «el Regne de Déu és a prop», i un imperatiu: «convertiu-vos». 2) En la segona part del text, Jesús crida els primers deixebles.

• *Comentari.* Jesús anuncia que «ha arribat l'hora». No es tracta d'un temps

cronològic, sinó del temps oportú, del moment favorable. Com si Jesús ens digués: aquesta és la vostra hora. Un temps que cal aprofitar.

«El regne de Déu és a prop». Déu s'acosta a l'home. Anunci joïós, sempre nou, de la salvació. Parlar del Regne de Déu vol dir que Déu ha de regnar en la vida dels homes. El món està a punt de canviar. El temps de totes les esperances humanes ha arribat a la seva plenitud amb Jesucrist. S'implantarà el dret i la justícia. Els febles seran afavorits, les llàgrimes seran eixugades... és el temps del Messies.

«Convertiu-vos». Però no per por al càstig sinó per omplir-vos de goig i de gràcia. Convertir-se etimològicament vol dir *girar-se*. El qui viu d'esquena a Déu no rebrà la llum del Regne si abans no fa un acte lliure de girar-se de cara a Ell.

• *Per a la vida.* La vocació dels primers apòstols, els germans Pere i Andreu, Jaume i Joan és el prototipus de l'home que es converteix a Déu. L'home que ha mirat fit a fit Jesús i decideix anar amb Ell. Seguir-lo.

Ramon Sàrries Ribalta

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): 2Sa 5,1-7.10 / SI 88 / Mc 3,22-30 □ **dimarts**: 2Sa 6,12b-15.17-19 / SI 23 / Mc 3,31-35 □ **dimecres**: Ac 22,3-16 (o bé: Ac 9,1-22) / SI 116 / Mc 16,15-18 □ **dijous**: 2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / SI 95 / Mc 4,21-25 ■ **divendres** (□ Tortosa): 2Sa 11,1-4a.5-10a.13-17 / SI 50 / Mc 4,26-34 □ **dissabte**: 2Sa 12,1-7a.10-17 / SI 50 / Mc 4,35-41 ■ **diumenge** vinent, IV durant l'any (lit. hores: 4a setm.): Dt 18,15-20 / SI 94 / 1Co 7,32-35 / Mc 1,21-28.

QUI ÉS JESÚS DE NATZARET

Déu, Amor fidel, ens estima

«Després que Joan fou empresonat, Jesús anà a Galilea i anuncià la bona nova de Déu. Deia: "S'ha acomplert el temps i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova"» (Mc 1,14-15).

Jesús anà a Galilea, en la perifèria d'un poble també perifèric dins de l'Imperi de Roma. L'extrem de l'extrem. I allà ressona, per a tots els pobles, per a totes les edats, la bona notícia que Déu mateix ens fa sentir: el Déu-amb-nosaltres és Amor i estima els humans. ¿Com pot ser que ressoni en tots els pobles i en totes les edats? Perquè el missatge de Jesús ve de Déu de qui procedim, i de qui som fronterers tots els homes i els pobles de totes les edats.

Una raó encara més específica: perquè Jesús, també avui, és viu. Va venir de Déu, ha tornat a Ell i viu «a la dreta del Pare»; és a dir, viu la plenitud de la vida divina. Des d'allí segueix, també avui, anunciant-nos la bona notícia que Déu, l'Amor fidel, ens estima. Ens estima perquè Déu, el Pare, ens ha donat Jesús i perquè el missatge de Jesús és

Jesús mateix, bona notícia que ens posa en comunió amb l'Amor de Déu. No només és una informació, sinó una comunió vital. Jesús viu, diví i humà, és el portador de la bona notícia en tant que conviu amb nosaltres i estableix amb nosaltres comunicació de vida en l'Esperit Sant.

Podríem dir que per *canviar de mentalitat* (= convertir-nos) disposem de tot el dia del Senyor. Quan Jesús diu «convertiu-vos», està assenyalant una qualitat decisiva de la persona, que el món actual desconeix o, almenys, eclipsa: la interioritat. La capacitat d'entrar en el nostre interior per canviar la direcció o el rumb del propi capteniment. El món-espectacle voldria tan sols espectadors embadalits, incapaços de pensar, que reaccionessin per pulsions gairebé mecàniques als flaixos que reben. No vol savis que observin i valorin, és a dir, que vegin clar i que emetin un judici d'acord amb una interioritat coherent (consciència, cor).

Josep M. Rovira Belloso

(*Qui és Jesús de Natzaret*, cap. 4, Edicions 62)

La felicidad según Ausonio

Ausonio (304-393), poeta y escritor romano, prefecto y cónsul de la Galia, se le consideró un hombre feliz. Fue admirado por sus contemporáneos y llegó a la vejez disfrutando de buena salud. Su pensamiento principal era: que uno debía ser feliz por dentro, interiormente. Decía que hubiera podido apetecer más, pero no quiso, porque sabía que el ser humano nunca es lo bastante rico, ni célebre... siempre quiere, apetece más y más. Ausonio se declaró satisfecho, feliz con lo que era.

Siempre tenía presentes los consejos que le daba su padre. Se apoyó en una filosofía cuya esencia es una hermosa y positiva concepción de la vida, que lo hizo feliz. Quiso, en *Ephemeris*, recordar la memoria de su padre con el pensamiento:

—«Yo siempre he creído que la felicidad consiste: no en tener todo lo que uno ambiciona... sino en no desear lo que no se nos concede». Inspirado en este pensamiento y también en Lucrecio, escribió:

—«Siempre deseas lo que no tienes... y por ello desdeñas... lo que tienes».

Dicen que Ausonio controló sus deseos y sus ambiciones y que durante toda su vida sólo pidió a Dios: «La gracia de no tener nunca que desear, ni codiciar, ni ambicionar nada». La historia dice que murió feliz, porque murió libre de envidia y de ambiciones.

Existe un proverbio que bien puede aplicarse también a la ambición: «La envidia se parece a los bandidos egipcios... que sólo abrazaban a sus víctimas... para ahogarlas».

Deshacerse de la envidia que ahoga, de los deseos que perturban, de la codicia que daña, de la ambición desmesurada que nos acongoja... es asegurarse ya una buena parte de la felicidad aquí en la tierra.

J. M. Alimbau

SANTORAL

22. ✠ **Diumenge III durant l'any.** Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. **Dilluns.** Sant Ildefons († 667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora; sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa; esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. **Dimarts.** Sant Francesc de Sales (Savoia 1567 - Lió 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felícia, bisbe i mr.

25. **Dimecres.** Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc (Fets 9,1-22); sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. mr.

26. **Dijous.** Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda, deixebra de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

27. **Divendres.** Sta. Àngela Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535); St. Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre 1840 - Gilet, València 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ); St. Vitalià, papa (657-672); St. Emeri o Mer, abat de Banyoles; St. Julià, bisbe de Burgos.

28. **Dissabte.** Sant Tomàs d'Aquino († 1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc; sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leonides, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

LA TRADICIÓ CATALANA

3. Les motivacions pastorals de la reedició

Uns mesos abans de sortir estampada la segona i definitiva edició de *La Tradició Catalana* (Vic, 1906), el bisbe Torras i Bages signava, a finals de l'any 1905, a tall de justificació editorial, un pròleg on esmenta les motivacions que l'esperonen a reeditar l'obra, tot avalant-la amb la seva autoritat episcopal. En efecte, el prelat ausetà, després de rellegir i examinar a la llum de la seva experiència pastoral, com a bisbe, el text dels diversos capítols que integren *La Tradició Catalana*, s'adonà que amb la reedició del text podria encara «contribuir al sosteniment i a l'energia de l'esperit catalanesc».

Amb *La Tradició Catalana* el seu autor volia posar en relleu la conveniència d'incidir eclesialment en la Catalunya que emergia de l'acció restauradora dels homes de la Renaixença; una Catalunya que no podia pas abdicar dels valors tradicionals de vella arrel cristiana. Tanmateix, aquest convenciment de Josep Torras i Bages no fou pas compartit ni per tots els moviments catalanistes ni per totes les instàncies eclesials (no sempre favorables a Catalunya!), tal com se'n planyia l'any 1992 el llavors bisbe de Vic, Josep M. Guix, en donar notícia de la promulgació del decret d'heroïcitat de virtuts del Dr. Torras i Bages, tot manifestant que havia estat un camí llarg i difícil, puix que a Roma els escrits del Patriarcat espiritual de Catalunya foren sotmesos a un examen molt minuciós. Així, doncs, el Dr. Torras, «abans i després de ser bisbe, abans i després de la seva mort, fou objecte de recels i crítiques apassionades».

En l'article vinent presentarem els principals continguts de *La Tradició Catalana*.

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

ENTREVISTA

▶ ADELAIDE BARACCO

Mística i vida quotidiana

La mestra i llicenciada en teologia Adelaide Baracco ha guanyat el XVI Premi Joan Maragall 2005, que atorga la Fundació Joan Maragall a una obra d'assaig o d'investigació sobre cristianisme i cultura. El títol del treball és *Mística i vida quotidiana. El testimoni d'Egied von Broeckhoven*, un assaig teològic amb una estructura i un llenguatge narratius, que pretén «apropar la teologia a la societat». L'obra és el relat de la vida del jesuïta i capellà obrer belga von Broeckhoven, «un místic, un home apassionat de Déu que el va contemplar enmig del món». És el testimoni, segons l'autora, «d'una mística radicalment encarnada, que recompon la fractura entre interioritat i exterioritat, entre fe i vida».

Com lliga mística i vida quotidiana?

La mística m'ha atret des de sempre pel que té d'apassionament, de radicalitat i de desig. D'altra banda, la dimensió contemplativa ha marcat profundament els primers anys de la meua vida de parella, quan, amb el meu home, vam viure uns anys en un petit poble de muntanya. Aquell temps de silenci, soledat i treball ens va empènyer a tornar a una vida normal i a cercar Déu enmig del soroll, la rutina, els problemes quotidians... Aquesta és la mística que se'n demana avui.

Per què creu que cal apropar la teologia a la societat?

La teologia té un públic minoritari perquè és percebuda com quelcom *llunyà i feixuc*. I, en canvi, podria ser una bona companya de viatge, tant en el camí de fe com en aquell més universal de l'existència, que està marcat per la pregunta pel sentit. Però, aleshores, cal que la teologia parli de Déu d'una manera entenedora i atractiva, també per a la sensibilitat *estètica* de la nostra societat.

Per què s'ha de desclericalitzar la teologia?

Fins al Vaticà II, l'estudi teològic estava reservat a qui es preparava per al ministeri o per ingressar en un orde religiós. És a partir dels anys setanta que els laics han tingut accés als instituts i les facultats de teologia, però això no ha repercutit en una presència laical significativa, ni en la docència ni en la reflexió; no parlem ja de les dones... Crec fermament que els laics podem aportar a l'àmbit teològic una sensibilitat i una experiència vital que serien una ajuda immensa al diàleg amb la societat.

Òscar Bardaji i Martín

AGENDA

Festa Missionera.—El diumenge 22 de gener, se celebra la Jornada de la Infància Missionera. Per aquest motiu el dissabte 21, a les 4 de la tarda, al col·legi dels Germans Maristes, festa missionera amb infants de catequesi de primera comunió i esplais, organitzada per la Delegació de Missions.

Setmana de la Parròquia a Sant Ignasi.—Diumenge 22, a les 12 h, celebració de la Missa Major a la parròquia de Sant Ignasi dels Jesuïtes de Lleida, presidida pel rector P. Joan Suñol, amb motiu de la Setmana de la Parròquia i dins de l'Any Xavier.

Confirmacions a Castellans.—Dissabte 21, a 2/4 de 8 de la tarda, el Sr. bisbe presidirà l'Eucaristia de Confirmacions d'un grup de joves a la parròquia de Sant Jaume de Lleida. El diumenge 22, a les 12 del migdia, Eucaristia de confirmacions a la parròquia de Castellans.

Eucaristia per la Unió dels Cristians.—Diumenge 22 de gener, a 2/4 de 8 de la tarda, el Sr. Bisbe presidirà l'Eucaristia a la Catedral de Lleida, amb ocasió de la Setmana de Pregària per la Unió dels Cristians. La celebració ha estat organitzada per la Delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós.

50 Aniversari de la mort de Theilhard de Charden.—Dijous 26 de gener, a 2/4 de 8 de la tarda, a l'IREL, conferència del 50 aniversari de la mort de Theilhard de Charden, a càrrec del jesuïta Xavier Mellani.

Trobada de famílies.—Organitzada per la Delegació Diocesana de Família i Vida, del 27 al 29 de gener, tindrà lloc a Vilaller una trobada de confraternització dedicada a les famílies.

Eucaristia de Sant Sebastià del Pont de Suert a Lleida.—Dissabte 28, a les 12.30 h, al santuari de Santa Tereasa de Lleida, Eucaristia organitzada per la Confraria de Sant Sebastià del Pont de Suert i pels fills de la Ribagorça residents a Lleida. Presidirà Mn. Ramon Sanmartí, rector de Torrefarrera, canonge i fill de Sentís.

Pelegrinatge Diocesà a Terra Santa.—El bisbat de Lleida pelegrinarà a Terra Santa el proper mes de març, amb dues versions del viatge. El primer de 8 dies, del 24 al 31 de març (1.200 €). El segon, de deu dies, del 24 de març al 3 d'abril (1.500 €). Els dos coincidiran en el pelegrinatge els 7 primers dies. Informació i inscripcions, abans del 31 de gener, als telèfons 973 26 86 28 i 973 22 25 77. El Sr. bisbe acompanyarà els pelegrins.

VIDA DIOCESANA

La Diòcesi acomiada a qui fou durant vint-i-cinc anys capellà de l'hospital Arnau de Vilanova

Al cap de deu dies de l'enterrament de Mn. Lluís Pociello, la diòcesi de Lleida es retrobà de nou per encomanar a Déu l'ànima d'un altre prevere diocesà, Mn. Joaquim Salinas Colomina, que havia mort la matinada del 26 de desembre, als 83 anys d'edat i 57 de vida sacerdotal. A les 11 del matí del dia següent se celebrà a l'església de Sant Llorenç de Lleida, les exèquies presidides pel Sr. Bisbe i concelebrades per un gran nombre de preveres diocesans.

Mons. Ciuraneta feu memòria de la llarga vida sacerdotal de Mn. Joaquim, amb especial incidència a la dilatada dedicació de vint-i-cinc anys a l'atenció religiosa dels malalts de l'hospital Arnau de Vilanova: «...ajudant a moltes persones a viure aquest pas de la mort. Allí és guanyà la general simpatia per la seva disponibilitat i simpatia. El nostre germà ajudà a moltes persones a viure el sofriment, el dolor en l'exercici del seu ministeri. Ell mateix va conèixer el dolor, unint-se al del Crist. La vida de donació del nostre germà Joaquim pot ser una invitació als joves a seguir les seves petjades generoses del seguiment de Crist en el sacerdoci».

Mn. Salinas havia nascut a Portaspana (Osca), l'any 1922. Cursà els estudis eclesiàstics al Seminari de Lleida, rebent l'ordenació sacerdotal el 22 de maig de 1948. Durant la seva vida sacerdotal serví les

parròquies de Fraga, Roda d'Isàbena, Sena, Tamarite de Litera i durant 9 anys rector de Montsó. Allí va impulsar una profunda renovació parroquial; eren els anys del postConcili. De Montsó passa a Lleida, exercint el seu ministeri a les parròquies de Sant Llorenç i de la Mare de Déu del Pilar, per dedicar-se a partir de l'any 1971 fins el 1996 a la capellania de l'hospital Arnau de Vilanova, on va dur a terme una excel·lent labor amb els malalts i familiars, i amb el personal clínic, guanyant-se la simpatia de tots per la seva bonhomia. Donà al servei d'assistència religiosa de l'Arnau un caire participatiu i molt humà amb el tracte i l'acollida.

Si intensos van ser els anys d'activitat pastoral directa, no menys fructuosos han estat els anys en l'aparent silenci del Retiro a la Casa Sacerdotal, donat a la pregària, a la lectura i atenció als germans capellans; era acollidor i bon conversador. El dia de Nadal va concelebrar l'Eucaristia amb el seus companys sacerdots, com era el seu costum, i al dia següent Déu el cridà al seu Etern Nadal. Les seves despulles van rebre cristiana sepultura al cementiri de Graus. *Descansi en pau.*

Decret de la Signatura Apostòlica sobre els béns del Museu Diocesà

El bisbat de Lleida ha rebut de la Signatura Apostòlica la denegació de la suspensió de l'execució del Decret, pel qual s'ordena a la Diòcesi el retorn de 113 peces del fons del Museu Diocesà a les parròquies de la diòcesi de Barbastro-Montsó, conseqüència del recurs que fou presentat el 8 de setembre de 2005, pel Decret de la Congregació per als Bisbes, que ordenava aquest retorn.

El bisbat feu públic el passat 26 de desembre un comunicat en el qual s'afirma que: «...tot i que no es concedeix la suspensió demanada, el decret reconeix que en el recurs presentat hi ha consistència jurídica».

Juntament amb aquesta denegació, el Tribunal de la Signatura Apostòlica prescriu al bisbat de Barbastro-Montsó que mentre el recurs de Lleida segueix pendent de resolució, s'abstingui de qualsevol acció que pogués modificar la situació jurídica de les peces i encomana a la Congregació de Bisbes urgeixi a Barbastro-Montsó la custòdia de les peces amb absoluta seguretat.

El bisbat de Lleida ha fet i està fent tot el que cal per executar el Decret de la Congregació per als bisbes. No obstant, l'execució material de l'esmentat decret, és a dir, el trasllat de les peces, no el pot decidir el Bisbat, sinó la Generalitat de Catalunya, que en el seu dia haurà de dir si concedeix o no el seu trasllat, doncs les té catalogades com a part integrant del Patrimoni Cultural de Catalunya.

OBITUARI

La parròquia del Carme acull les exèquies del sacerdot romanès Mihai Diac

El P. Mihai Diac, sacerdot romanès que atenia a la comunitat d'immigrants romanesos catòlics de Lleida, moria víctima d'accident de cotxe la tarda de l'1 de gener. Anava cap a Saragossa per atendre els romanesos d'aquella capital, com feia cada quinze dies. Aquell mateix matí havia celebrat l'Eucaristia amb els romanesos de Lleida, a la parròquia del Carme. El P. Mihai residia a la Casa Sacerdotal de Lleida des del 18 d'agost de 2004. Era nascut a Valea Seaca-Bacau, Romania, tenia 33 anys i 6 de sacerdoci. Des del més d'agost era vicari de la unitat pastoral de Sant Llorenç, Sant Martí i Sant Andreu de Lleida.

A les 11 del matí del 3 de gener, la parròquia del Carme acollí les exèquies presidides pel Sr. Bisbe i concelebrades per un gran nombre de preveres, amb representació de l'església ortodoxa i l'assistència del P. Yuriy Svystum, sacerdot grecocatòlic, responsable de l'atenció pastoral dels immigrants ucraïnesos. Els fidels, entre ells un bon nombre de romanesos que ja

la tarda anterior havien celebrat una Missa pel P. Mihai, omplien de gom a gom el temple. Hi assistiren diverses autoritats: el president de la Diputació, el subdelegat del govern i regidors de la Paeria.

Mons. Ciuraneta, en una emocionada homília, qualificà la mort del P. Mihai com un acte de servei: «...en els seus inicis sacerdotals Déu l'ha cridat per a que, amb Crist, el seu sacerdoci intercessor sigui eficaç als catòlics romanesos i a la nostra diòcesi, al servei de la qual s'havia lliurat». El Sr. Bisbe destacà la seva senzillesa, bondat, alegria i disponibilitat: «...portava poc

temps entre nosaltres i ja s'havia guanyat l'estima de tots». Abans de cloure la celebració, el P. Leonard Diac, avui a Madrid i a qui el P. Mihai substituï en l'atenció pastoral als romanesos de Lleida, recordà amb emoció el seu company: «...Mihai va elegir ser sacerdot i servir a Déu i els germans, fins donar la pròpia vida». Emocionants foren també les paraules d'una jove en representació de la comunitat romanesa: «...a molts dels nostres infants els donà la primera comunió. Ell volia que fóssim bons cristians i bones persones». L'Anna Ma. Gaya el recordà tot fent memòria de la seva darrera Missa al Carme, celebrada el dia de la Sagrada Família: «...ens parlà dels seus records familiars, de com havia viscut la fe en el si de la seva família». I el vicari general Mn. Joan R. Ezquerria, fent una pinzellada biogràfica, digué d'ell: «...ha estat un bon sacerdot».

Les seves despulles van ser traslladades a Romania on, el dilluns 9 de gener, es van celebrar unes exèquies presidides pel bisbe d'Iasi, amb l'assistència de Mn. Joan Mora, delegat diocesà d'Atenció Pastoral als Immigrants i rector del Carme. Posteriorment, van rebre sepultura en el poble natal dels seus pares. *Descansi en pau.*